

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg vil da godt starte med at kvittere for, at Socialdemokratiet nu med et skatteoplæg også kræfter, at vi Konservative længe har haft ret i, at vi har brug for at sænke skatterne her i landet.

Men jeg vil alligevel godt problematisere det her med ansvarligheden, for hr. Lykketoft nævnte tidligere, at det var blevet misforstået, når man sagde, at finansieringen ikke var til stede. Jeg spekulerede så lidt på, hvad jeg så i Berlingske Tidende her til morgen om hr. Lykketofts kommentar til, at Finansministeriet ikke ønskede at indregne, at man øger personers pensionsopsparing og så bruger de penge til skattelettelser. Til det svarede hr. Lykketoft, at det kan man sagtens, hvis man bare ser på det over en tidshorisont på 10 år.

Så tænker jeg: Betyder det, at hr. Lykketoft regner med, at i løbet af en 10-års-periode har hr. Lykketoft nok bare trukket de her penge væk fra pensionisterne og glemt alt om, at han lovede at tilbagebetale dem, eller er det her bare udtryk for kedelig oppositionspolitik, hvor man slår til søren og er ligeglad med de økonomiske konsekvenser, fordi man ved, man alligevel ikke selv er i regering?

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg er ked af at sige det, men fru Charlotte Dyremose har faktisk misforstået både Socialdemokratiets skatteforslag og hvad jeg har sagt, fra den ene ende til den anden ende.

Kl. 13.10

Der er tale om, at vi opererer med en fortsættelse af Den Særlige Pensionsopsparing, men med et solidarisk sigte med en genopretning af den udligning, som blev ødelagt af regeringspartierne og Dansk Folkeparti her i foråret. Det er jo en opsparing, som foregår over et helt liv. Selvfølgelig kan man betragte det som en skat – det gør regeringen i øvrigt også i sin måde at gøre det op på – i den lange periode, hvor pengene bliver lagt til side.

Vi har i vores oplæg regnet sådan, at de penge, der inden for 10-års-sigtet faktisk når at løbe ud igen, har vi trukket fra, vil jeg gerne sige til fru Charlotte Dyremose. Men det regnestykke, Finansministeriet har opstillet, er meget teoretisk, for det forudsætter, at vi er 40 år fremme i tiden. Hvis man har et problem med det, skulle man altså have en forudsætning om, at vores

skattesystem undtagelsesvis vil være bestandigt og uændret i fyrretyve år. Så kan man sige, der er et problem – ellers er der det ikke.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Vil det sige, at jeg skal forstå hr. Mogens Lykketoft sådan, at de pensionister, der inden for de næste 10 år skal have udbetalt den pension, de selv har opsparet, kan føle sig sikre, men at de, der indbetaler og skal være pensionister senere end det, kan regne med – i hvert fald hvis hr. Mogens Lykketoft nogen sinde kommer i regering igen – at skulle skyde en hvid pind efter de penge, som de har måttet indbetale? Det vil oven i købet være et endnu større beløb, og for manges vedkommende vil de ikke engang få hele beløbet tilbage, fordi hr. Mogens Lykketoft vil lave en såkaldt solidarisk ordning, hvor man decideret konfiskerer pengene og laver det til en skat i stedet for en opsparing, som det nu er blevet.

Er det virkelig rigtigt forstået, at vi skal regne med, at Socialdemokratiet ikke ønsker at give penge tilbage til pensionister, som selv har sparet dem op? Eller er det, som jeg sagde før, et spørgsmål om, at vi skal regne med, at det her bare er useriøst og ikke bliver til noget alligevel, for hr. Mogens Lykketoft er jo ikke i regering?

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Man kunne vel godt forlange af en kollega, at hun faktisk læste de forslag, vi fremlagde på skatteområdet. Jeg kan komme over med et eksemplar.

Der står meget, meget klart og tydeligt, at de penge, som indskydes for den enkelte på denne her særlige pensionsordning, skal sikres på fuldstændig samme grundlovsmæssige måde med hensyn til den enkeltes rettighed til udbetaling, når han eller hun går på pension, som enhver anden indbetaling til en pensionsordning omfattet af grundlovens ekspropriationsbestemmelser. Derfor er den her diskussion fuldstændig på Månen.

Man kunne have fundet mange interessante aspekter at diskutere ved Socialdemokratiets skatteoplæg, og det ser jeg frem til at vi får lejlighed til her i Folketinget, men den her diskussion er noget nær det mest meningsløse, jeg har deltaget i, og jeg håber også, det er den mest meningsløse, jeg kommer til at deltage i.